



CAIXES D'ESTALVIS

Voldria poder escriure d'un extrem a l'altre del firmament, en lletres d'or, aquestes soles paraules: CAIXES D'ESTALVIS.

Rev. Guillem Marsh

Durant la guerra europea, i després, la indústria suru-tapera travessà una crisi d'aquelles que aniquilen l'element vital de tot un poble. Sant Celoni tenia enraigada aquesta riquesa mercantil, que era un dels principals factors de la seva activitat, de tal modo, que ja no hi havia comparet que no treballés pel seu compte; fes més o menys comerç de compra-venda, i adquirís certa independència econòmica guanyada amb el fruit del treball.

Però, heus-aquí, que quan el sol lluïa amb més intensitat, quan els cants de joia reflaven en els tallers durant les jornades incansables, aparagué a l'horitzó un nuvolot en forma de bloqueig internacional que sostinguéren les nacions entre sí; lleis restrictives i prohibitives eren arreu promulgades per afanys econòmics, i el treball lentament es paralitza i sols s'intensificà en els instruments bèlics.

Aquestes mesures governamentals en els estats foren una sentència de mort pels nostres *tapers*... Una confusió, nascuda de l'ignorància, els feu entendre el seu comerç d'articles manufacturats tal com era en boga pels alimenticis, quin preu oscilava a mida de l'acaparament i el frau d'exportació, i així també

ells es resistíren a vendre o fabricar si no era als preus excepcionals amb que s'anaven tasant totes les coses.

El seu resultat tots el recordem prou per tornar-lo a comentar. Doncs, enmig de la crisi vingué a la nostra vila la Sucursal de Banc del Granollers que ha facilitat tant el desenroillo de la nostra personalitat comercial i solidifica cada dia més la nostra importància dintre el món dels negocis.

I quan ja creïem haver estabilitzat altra volta el curs del treball, ara que la nostra classe obrera tenia per base l'indústria textil, un nou sotrac ha vingut a ensorrar en part els medis de la seva subsistència. L'immigració de moltes famílies no es feu esperar, el desesper i la penúria en altres bentost s'ha notat; hem passat per la depressió més fonda.

Novament es presenta un renaixement paulatí del treball i nous factors d'aquells que estabilitzen els pobles i les famílies es mostren a la vida pública: la *Caixa Postal d'Estalvis* i la *Caixa de Pensions per a la Velleja i d'Estalvis*.

Sabran els nostres obrers aprofitar-se dels avenços que en tots els ordres experimenta la vila? No podrà pas dir-se ara que si no s'estalvia és per manca d'institucions apropiades. Guardar una poma per la sed, és el deure de tothom que fa via en el camí de la vida.

VERU

